

Englænderpokalen 1971.

Aase og Ib E. Seedorff i F.D. 33 "Passat", Sejlforeningen Vikingen, Nykøbing Falster.

Torsdag d.11. marts 1971 på kongens fødselsdag modtog Aase og jeg i K.D.Y.s lokaler på Skovshoved havn Englænderpokalen. Det var 9. år i træk, vi fik præmie for langfart.

Først fik vi for sejladsen i 1962 K.D.Y.s B præmie.

Aret efter A præmien og de følgende 6 år Chr. X.s og dronning Alexandrines mindepokal og nu til slut Englænderpokalen. Vi kan altså se tilbage på en succesrig langfartskarriere.

Selvfølgelig opnår man ikke så mange præmier uden at kunne håndværket, og skrive skal man også. Vi er ikke nødvendigvis dygtigere end de andre. Vi har gjort det. Det er hele forskellen.

Regnskabet over de 8 langture ser således ud:

	Tid	Dist.	Fart
	t. m.	sm.	kn.
1962 Egersund	201 29	721,0	3,54
1963 Göta kanal	231 08	861,3	3,62
1964 Åland	283 16	977,5	3,46
1965 Ölands bagside	209 37	663,8	3,17
1966 Polen	175 20	514,9	2,86
1967 Bandak kanal	191 27	730,4	3,82
1968 Gotlands bagside	245 54	725,6	2,95
1969 Harstena	191 33	660,0	3,45
Total/gennemsnit	1.729 44	5.860,5	3,39

Talt 72 døgn i time og 44 minutter, 732,5 sm. pr. år.

Alle ture er af hensyn til K.D.Y.s og mindepokalens konkurrenceregler holdt indenfor 23 døgn, ligesom de hver for sig udgår og ender i samme danske havn.

1962.

Vi afsejlede fra Korsør og nåede med først blandet siden rum vind Løgstør efter godt et par døgn. Derefter sejlede vi til Tyborøn, skød hjertet op i livet og sejlede med SV-lig vind de 109,6 sm. til Rasvåg lidt N for Lista i Norge. Vi vendte om i Egersund og kom via Lindesnes - Brekkestø - Hirtshals - Skagen - Frederikshavn - Grenå hjem til Korsør.

Turens højdepunkter var passagen over et hjørne af Nordsøen og en læns i virkelig høj sø langs Norges barske SV - kyst med Shetlandsøerne som nærmeste luv land.

1963.

Basishavn Korsør og første havn Kalmar, 248,4 sm. på 47 timer og 45 minutter. Turen gik videre til et par havne på Öland, til Visby og gennem Göta kanal. Vi havde en stormfuld tur hjem over Kattegat.

1964.

Udgangshavn Hesnæs. En ganske særpræget tur. Vi kom af en fejltagelse til Bornholm og blev forsinket af kontrær vind. Derpå en stormfuld passage fra Hammerhavn til Sandvig, Kalmarsund. Tre døgn læns fra Sandhamn til Mariehamn på Ålandsøerne.

Hjemturen var præget af svag vind og modvind. Vi nåede tilbage 12 timer før fristens udløb. Det er, og forbliver nok at være, den længste tur, vi har sej let. 977,5 sm. udmålt distance og over 1000, udsejlet. En mindeværdig rejse.

1965.

Det første navn på den første mindepokal var i hus, og nu gjaldt det det andet. Aase brækkede armen kort før starten, som derfor blev udsat en uge. Afgang fra Hesnæs. Der var ingen fast plan, men i 3

trip nåede vi Öland, hvis Ø-side vi besluttede at udforske. Det var jomfrueligt land hvad sejlsport angår, og vi tegnede kort over havnene. Hjemtur via Gryt og St. Anna skærgårde.

1966.

Vi måtte finde på noget nyt, og Polen var et uprøvet mål. I kontrær vind sejlede vi fra Hesnæs via Sassnitz til Swinouscie, hvor vi mødte mange besværligheder med told og pas-myndigheder. Vi fik hurtigt nok af Polen og sejlede via Nexø og Christiansø til Kalmar og derfra tilbage via diverse små svenske havne. Turen indbragte os det 3. navn på mindepokal nr. 1 og således denne til ejendom.

1967.

Nu kunne vi tillade os at være frække. Vi skulle vise dem, at vi også kunne vinde ved at sejle på kanaler og søer, hvor man ikke kan bruge sejl. Oppe i Norge findes der et kanalsystem, som fører bl.a. til Bandak vatn, og det ville vi besøge. Vi startede fra Nykøbing F. og sejlede non stop fra Omø til Langesund i Norge. Et stykke oppe ad kanalerne blev vi stoppet af vårfloppen og måtte ændre planen. En sejlads i frisk medvind og modstrøm ad den ikke kortlagte Sauheradselva blev turens højdepunkt. Vi var de første udlændinge i hvert fald i 35 år, som kom til Notodden og de første fremmede, som kom dertil uden at være gået på grund i elven. Vi havde - som sædvanlig - en herlig tur og vandt navn nr. 1 på mindepokal nr. 2.

1968.

Ölands Ø-side var udforsket, men også Gotland måtte have en bagside, og hvad kunne den byde på? Ja se! Det var, hvad vi fandt ud af det år, og der var ganske dejligt. Først 3 1/2 døgn non stop sejlads i svag modvind til Sandhamn. Så rimelig vind til Vandburg sydligst på Gotland, hvor vi forøgede besætningen med egernet Gruk, som fulgte med hjem og døde hos os d. 29. august 1971. Gotlands bagside var også i andre henseender et givtigt bekendtskab, og hjemturen over Öland og Kalmar var det rene antiklimaks. Navn nr. 2 på pokal nr. 2 var i hus.

1969.

Vi sejlede den kendte vej fra Hesnæs over Sandhammaren, Utklippan og Kalmarsund til skærgården, hvor vi besøgte det afsides beliggende Harstena. Turens særpræg var den gunstige vind - rumskøds næsten hele vejen - og sol hele tiden. Det var en dejlig tur men ingen langtursbedrift. Alligevel indbragte den os navn nr. 3 på pokal nr. 2 og således også denne til ejendom.

Og med denne kortfattede beretning siger Passat, Aase og jeg tak for Englænderpokalen.

Nykøbing F. i februar 1972.
Aase og Ib E. Seedorff.